

ДЕТСКИ ЖИВОТЪ

ти, господарю! — каза единият пратеникъ.

Дали наистина презъ очитъ на гърка премина хитро пламъче, или на болярина Драгомиръ се стори така?

— — — —

Двамата владетели се срещнаха при определенитъ храсти. Императоръ Лъвъ дойде съ свитата си, но тя остана на десетина крачки. На такова мѣсто остана и свитата на ханъ Крума.

— Азъ се покорявамъ! — промълви гъркътъ и се поклони низко.

— Измѣна, измѣна! — извика високо боляринътъ Драгомиръ, който следъше срещата.

Ханъ Крумъ отскочи настрана, и край ушитъ му писна стрела. Въ

храститъ още отъ вечерята бѣше устроена засада.

Страшниятъ повелителъ на българитъ издигна мечъ си. Драгомиръ препускаше къмъ него, водейки коня му; полковетъ на българитъ полетѣха като свѣткавици...

Гърцитъ бѣгаха. Бѣгаше и тѣхниятъ вѣроломень императоръ, подбралъ политъ на дългата си дреха. Следъ тѣхъ вратитъ на Цариградъ се затвориха.

Това бѣше на 11 юлий 813 г....

— — — —

Вечерята ханъ Крумъ каза на своитъ велможи:

— Днесъ научихъ най-важния урокъ за българския народъ: никога не трѣбва да се вѣрва на гърцитъ! Никога! Дори, когато искатъ миръ...

Змей Горянинъ

СРЕЩУ НОВА ГОДИНА

Изъ дълбоката пѣртина
иде Новата година.
На вратата скоро тука
тя ще спре и ще почука.

Суровачката дрѣнова
още ли не е готова?
Хайде, хайде, всѣки бърже
панделка да ѝ завърже!

А въвъ тая кжща всички
пригответе си парички,
та на всѣки, както зная,
най-добро да пожелаея.

Изъ дълбоката пѣртина
иде Новата година.
На вратата скоро тука
тя ще спре и ще почука.

Григоръ Угаровъ